

Arrest

nr. 239 821 van 18 augustus 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 3 oktober 2018 een verzoek tot internationale bescherming in. Op 13 januari 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op (...) 1993 in Mosul geboren. U bent een soennitische moslim van Arabische origine. U groeide op in de Sukar wijk te Mosul. Uw vader handelde in auto-onderdelen. Hij werd om een geld gevraagd door een bende, maar weigerde dit te betalen. In april 2014 werd u ontvoerd door deze bende. U werd in de kofferbak gestoken. U werd naar een onbekende plaats gebracht gedurende vier dagen. Ze vroegen opnieuw geld aan de vader. Tijdens een verplaatsing ging de koffer open en kon u eruit springen. U werd beschoten en kreeg een kogel in

uw been en in uw schouder. U sleepte uzelf naar het dichtstbijzijnde huis. De bewoner bracht u naar huis. Een jaar later kwamen de ontvoerders nog eens langs om geld te eisen.

In september of oktober 2014 ging u naar Erbil waar men u behandelde aan uw been. U reisde in december 2014 verder via Dohuk naar Turkije aangezien u niemand kende in Erbil. In Turkije werd u gedurende twee maanden opgesloten en teruggestuurd naar Irak. U verbleef van zomer van 2015 tot 2016 in Erbil. U vertrok opnieuw naar Turkije, illegaal dit keer. U reisde in augustus 2016 naar Griekenland en kwam aan op het eiland Lesbos waar u in het Moria kamp werd ondergebracht. U verbleef hier zeven maanden en diende een verzoek om internationale bescherming in. U vertrok rond augustus 2017 naar Athene waar u in een tent van de organisatie Braxis verbleef. U liep een voedselvergiftiging op. U huwde volgens de sharia wetgeving met (...) (o.v. xxx), een Palestijnse dame en jullie huurden samen een appartement. U werd twee keer door de Griekse maffia overvallen en werd met een mes verwond.

U heeft zo'n twee jaar in Griekenland verbleven en vertrok er in september 2018 een paar dagen na uw echtgenote. Jullie dienden op 3 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming. Ondertussen is de relatie beëindigd.

In juli 2019 werd uw familie in Irak bedreigd door de familie van een meisje waar u in 2014 een relatie mee had. Ze willen wraak op u nemen omdat u het meisje ontmaagd had.

Ter staving van uw verzoek legt u een originele Iraakse identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Hoewel u claimt hiervan niet op de hoogte te zijn (CGVS p. 17) blijkt uit de documenten in uw administratief dossier, dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland waar u op 20 oktober 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende (zie Eurodac search results).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u niet kan leven in Griekenland. In Athene zouden er in de straten maffiosi rondlopen die mensen beroven. De politie doet hier niets tegen. U heeft zelf tweemaal een aanvaring gehad met deze bendes. Ze wilden u uw telefoon en uw geld afhandig maken (CGVS p.14). U weet evenwel niet wie die mensen zijn en u werd niet persoonlijk door hen gevisieerd. Het ging louter en alleen over het afhandig maken van materiële zaken (CGVS p.14). De politie zou volgens uw verklaringen niets ondernomen hebben tegen deze bendes (CGVS p. 14). Dient dan ook te worden vastgesteld dat het hier over gemeenrechtelijke misdaden gaat die buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie liggen en dat uit de algemene houding van de Griekse politie ten opzichte van misdaadbendes niet kan worden geconcludeerd dat bescherming u ontzegd werd omwille van redenen die verband houden met de criteria uit de Vluchtelingenconventie. .

U verklaarde voorts een keer geslagen te zijn door de politie toen u illegaal probeerde het eiland Lesbos te verlaten (CGVS p.14, p.15). Dit valt te betreuen, het is echter wel zo dat u probeerde van het eiland af te raken terwijl u daar geen toestemming voor had. U heeft naast dit eenmalige incident bovendien geen aanvaringen gehad met de politie of met de Griekse bevolking (CGVS p.15). U achtte de Griekse bevolking als racistisch. U heeft er echter geen concrete problemen mee ondervonden (CGVS p.15).

U haalde voorts aan dat u op straat sliep gedurende enkele maanden (CGVS p.12). Na uw huwelijk was u wel in staat om een appartement te huren. U kon geld lenen van uw familie in Irak (CGVS p.13). U heeft voorts niets in het werk gesteld om een stabiel leven uit te bouwen in Griekenland. Het leren van de taal interesseerde u niet, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS p.18). U heeft zelf geen enkele poging ondernomen om werk te vinden. Er was geen werk en u had enkel een annex, zo zegt u. Dit is echter niet in overeenstemming met de informatie waar het CGVS over beschikt en waaruit blijkt dat u wel degelijk internationale bescherming gekregen had in Griekeland en dus op administratief, juridisch vlak

in staat was om een leven uit te bouwen in Griekenland (zie infomap). U werd geconfronteerd met deze bedenking. U stelde dat u enkel een soort van annex hebt gekregen en de Griekse autoriteiten hierna niet meer gecontacteerd hebt. U zou geen diepgaand interview gehad hebben, zo zegt u nog (CGVS p.18). Dit kan niet overtuigen daar er duidelijk aangegeven wordt op het document van de Eurodac search results dat u een internationale beschermingsstatus verkreeg in Griekenland.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt een internationale beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

De door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. Uw Iraakse identiteitskaart toont enkel aan dat u afkomstig bent uit Irak. Voorts zijn er een aantal bedenkingen te formuleren over uw verklaringen in verband met uw paspoort. Zo verklaarde u initieel op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u uw paspoort was kwijtgeraakt tijdens de oversteek van Turkije naar Griekenland (vragenlijst DVZ vraag 24). Uw verklaringen aangaande uw paspoort afgelegd tijdens het onderhoud op het CGVS kunnen echter niet overtuigen en doen vermoeden dat u dit document achterhoudt om bepaalde informatie over uw reisbewegingen en eventuele visa niet te onthullen. U verklaarde dat u uw paspoort in 2013 had aangevraagd. U reisde er mee naar de grens met Turkije. Aan de grens gaf u het document aan een zekere Mohamed, iemand die u nog nooit gezien had. Deze persoon zou het terugbezorgd hebben aan uw ouders in Mosul. Zeven maanden later zou IS naar uw huis gekomen zijn en het paspoort in beslag genomen hebben. Deze verklaringen verschillen wezenlijk met de verklaringen die u op de DVZ afgelegd hebt. Het is niet aannemelijk dat u uw paspoort aan de eerste de beste wildvreemde geeft om het aan uw ouders terug te bezorgen. U argumenteerde dat u illegaal naar Turkije wilde reizen en dat u bang was om het paspoort onderweg kwijt te raken (CGVS p.9). Ook dit is tegenstrijdig aan uw verklaringen op de DVZ waar u verklaarde legaal Irak verlaten te hebben. U geconfronteerd met deze bedenking, ging verder en stelde dat u in Istanbul een nieuw paspoort aangevraagd had. Uw moeder zou een foto van uw nationaliteitsbewijs en van de rantsoenkaart doorgestuurd hebben. Het is niet aannemelijk dat de ambassade louter en alleen op basis van kopieën officiële documenten gaat afleveren. Bovendien wist u niet eens meer waar de ambassade van Irak in Turkije gesitueerd was (CGVS p.10). U zou dit nieuwe paspoort onderweg naar Griekenland verloren zijn. Dit zijn post factum verklaringen die niet aannemelijk zijn daar u geen geloofwaardige verklaringen aflegt over de wijze waarop u uw nieuw paspoort zou aangevraagd hebben. U kan aldus niet overtuigen aangaande uw verklaringen over het moment, de manier waarop en met welke documenten Irak verlaten heeft.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Irak.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Volgens het CGVS zouden personen, die genieten van een internationale bescherming in Griekenland kunnen genieten van diverse rechten, waaronder het recht op toegang tot de arbeidsmarkt, het recht op onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting en integratie.

Griekenland moet wettelijk gezien een menswaardig bestaan verzekeren voor alle personen, die genieten van een internationale bescherming in Griekenland, en die niet beschikken over voldoende middelen om in hun eigen levensonderhoud te voorzien, op grond van art. 34.3 van het Europees Handvest: “Om sociale uitsluiting en armoede te bestrijden erkent en eerbiedigt de Unie het recht op sociale bijstand en op bijstand ten behoeve van huisvesting, teneinde al diegenen die niet over voldoende middelen beschikken een waardig bestaan te verzekeren, onder de door het Gemeenschapsrecht en de nationale wetgevingen en praktijken gestelde voorwaarden.”

Maar in de praktijk garandeert Griekenland dit menswaardig bestaan helemaal niet. Deze vaststelling vloeit voort uit de verklaringen van verzoekers en de hierna geciteerde rapporten.

Verder argumenteert het CGVS dat de asielaanvraag van verzoekers niet kan worden ontvankelijk verklaard louter op grond van het gegeven dat de levensstandaard in Griekenland minder gunstig zou zijn als in België.

Deze stelling werd echter genuanceerd door het EHRM. In het arrest MSS/België en Griekenland van 21/01/2011 oordeelde het Hof als volgt:

Elle estime également nécessaire de rappeler que l'article 3 ne saurait être interprété comme obligeant les Hautes Parties contractantes à garantir un droit au logement à toute personne relevant de leur juridiction (Chapman, précité, § 99). Il ne saurait non plus être tiré de l'article 3 un devoir général de fournir aux réfugiés une assistance financière pour que ceux-ci puissent maintenir un certain niveau de vie (Müslim c. Turquie, no 53566/99, § 85, 26 avril 2005).

250. La Cour est cependant d'avis que la question à trancher en l'espèce ne se pose pas en ces termes. A la différence de l'affaire Müslim précitée, (§§ 83 et 84), l'obligation de fournir un logement et des conditions matérielles décentes aux demandeurs d'asile démunis fait à ce jour partie du droit positif et pèse sur les autorités grecques en vertu des termes mêmes de la législation nationale qui transpose le droit communautaire, à savoir la directive 2003/9/CE du 27 janvier 2003 relative à des normes

minimales pour l'accueil des demandeurs d'asile dans les Etats membres (dite « directive Accueil », paragraphe 84 ci-dessus). Ce que le requérant reproche aux autorités grecques en l'espèce, c'est l'impossibilité dans laquelle il s'est trouvé, de par leur action ou leurs omissions délibérées, de jouir en pratique de ces droits afin de pourvoir à ses besoins essentiels.

251. La Cour accorde un poids important au statut du requérant qui est demandeur d'asile et appartient de ce fait à un groupe de la population particulièrement défavorisé et vulnérable qui a besoin d'une protection spéciale (voir, mutatis mutandis, Oršuš et autres c. Croatie [GC], no 15766/03, § 147, CEDH 2010). Elle note que ce besoin d'une protection spéciale fait l'objet d'un large consensus à l'échelle internationale et européenne, comme cela ressort de la Convention de Genève, du mandat et des activités du HCR ainsi que des normes figurant dans la directive Accueil de l'Union européenne.

252. Cela étant dit, la Cour doit déterminer si une situation de dénuement matériel extrême peut soulever un problème sous l'angle de l'article 3.

253. La Cour rappelle qu'elle n'a pas exclu « la possibilité que la responsabilité de l'Etat soit engagée [sous l'angle de l'article 3] par un traitement dans le cadre duquel un requérant totalement dépendant de l'aide publique serait confronté à l'indifférence des autorités alors qu'il se trouverait dans une situation de privation ou de manque à ce point grave qu'elle serait incompatible avec la dignité humaine » (Budina c. Russie (déc.), no 45603/05, 18 juin 2009).

254. Elle constate que la situation dans laquelle s'est trouvé le requérant est d'une particulière gravité. Il explique avoir vécu pendant des mois dans le dénuement le plus total et n'avoir pu faire face à aucun de ses besoins les plus élémentaires : se nourrir, se laver et se loger. A cela s'ajoutait l'angoisse permanente d'être attaqué et volé ainsi que l'absence totale de perspective de voir sa situation s'améliorer. C'est pour en finir avec cette situation de précarité et de dénuement matériel et psychologique qu'il a tenté à plusieurs reprises de quitter la Grèce.

255. La Cour note dans les observations du Commissaire et du HCR ainsi que dans les rapports des organisations non gouvernementales (paragraphe 160 ci-dessus) que la situation décrite par le requérant est un phénomène à grande échelle et correspond à la réalité pour un grand nombre de demandeurs d'asile présentant le même profil que le requérant. Pour cette raison, la Cour ne met pas en doute les allégations de celui-ci.

256. Le gouvernement grec soutient toutefois que le requérant est responsable de sa situation, que les autorités ont agi avec toute la diligence nécessaire et qu'il lui appartenait de se montrer proactif pour améliorer sa situation.

263. Au vu de ce qui précède et compte tenu des obligations reposant sur les autorités grecques en vertu de la directive Accueil (paragraphe 84 ci-dessus), la Cour est d'avis qu'elles n'ont pas dûment tenu compte de la vulnérabilité du requérant comme demandeur d'asile et doivent être tenues pour responsables, en raison de leur passivité, des conditions dans lesquelles il s'est trouvé pendant des mois, vivant dans la rue, sans ressources, sans accès à des sanitaires, ne disposant d'aucun moyen de subvenir à ses besoins essentiels. La Cour estime que le requérant a été victime d'un traitement humiliant témoignant d'un manque de respect pour sa dignité et que cette situation a, sans aucun doute, suscité chez lui des sentiments de peur, d'angoisse ou d'infériorité propres à conduire au désespoir. Elle considère que de telles conditions d'existence, combinées avec l'incertitude prolongée dans laquelle il est resté et l'absence totale de perspective de voir sa situation s'améliorer, ont atteint le seuil de gravité requis par l'article 3 de la Convention.

264. Il s'ensuit que le requérant s'est retrouvé, par le fait des autorités, dans une situation contraire à l'article 3 de la Convention. Dès lors, il y a eu violation de cette disposition »

Recent heeft het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat een asielaanvraag niet onontvankelijk kan worden verklaard indien de persoon die geniet van internationale bescherming in Griekenland bij zijn terugkeer een reëel risico zal lijden op een schending van art. 3 EVRM en art. 4 van het Handvest (arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17). In het bijzonder ligt er een schending voor van voormelde artikelen indien de betrokken persoon dreigt terecht te komen in de situatie van extreme behoeftigheid :

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

Tenslotte heeft het EHRM in het arrest Tarakhel geoordeeld dat om te besluiten tot een schending van art. 3 EVRM het risico op een schending van art. 3 EVRM voldoende zwaarwichtig moet zijn. Deze

drempel is echter relatief en moet beoordeeld worden in het licht van de persoonlijke kenmerken van de verzoekende partij:

94. « La Cour a dit à de nombreuses reprises que, pour tomber sous le coup de l'interdiction contenue à l'article 3, le traitement doit présenter un minimum de gravité. L'appréciation de ce minimum est relative ; elle dépend de l'ensemble des données de la cause, notamment de la durée du traitement et de ses effets physiques et mentaux ainsi que, parfois, du sexe, de l'âge et de l'état de santé de la victime (voir, notamment, Kudła c. Pologne [GC], no 30210/96, § 91, CEDH 2000-XI ; M.S.S., précité, § 219). »

De persoonlijke situatie van verzoeker:

Verzoeker verbleef in Griekenland, waar hij blootgesteld werd aan menonwaardige levensomstandigheden.

Hij onderging deze menonwaardige levenssituatie gedurende maar liefst 2 jaar, hetgeen een erg lange duur is (adm. dossier, p. 11)

Uit het verhoor blijkt dat verzoeker afhankelijk was van materiële bijstand (voedsel, kledij, huisvesting). Gedurende deze periode ontving verzoeker onvoldoende materiële bijstand van de Griekse overheid teneinde in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien.

Verzoeker diende gedurende een periode van 7 maanden vastgezet op Lesbos, waar hij in menonwaardige omstandigheden leefde (adm. dossier, p. 11):

Waar bent u aangekomen?

Op eiland

Welk?

Lesbos

Heeft u daar asiel aangevraagd?

Bij aankomst werden we naar een kamp gebracht, het kamp telde 12000 inwoners

Hoe heette dat kamp?

Moria

Hoe lang in dat kamp gezeten?

Dat kamp was een gevangenis en ik heb er zeven maanden gezeten. Sommige mensen gingen dood, je jlkan de filmpjes op you tube vinden; de tenten in brand gestoken. De situatie was heel slecht, mensen gingen dood

Uit officiële rapporten blijkt dat er effectief mensen sterven te Moria omwille van de slechte levensomstandigheden aldaar:

Amnesty International hekelt de zeer slechte levensomstandigheden op de eilanden:

“Containment causes casualties on Greek islands: More than 40,000 people, including 13,800 children, are currently forced to live in appalling conditions on the Greek islands. Many of them are sleeping in flimsy tents, or thin-walled containers which will not protect them from winter conditions. Overcrowding has produced numerous casualties. On 6 December, a woman died from a fire in her container in the Kara Tepe camp, Lesbos, as overcrowding hit record levels in the island. Since August, three children tragically died in Moria, including a newborn who succumbed to severe dehydration, according to Médecins Sans Frontières (MSF). »

Artsen zonder Grenzen, tot wie verzoeker zich heeft trachten te wenden toen hij verbleef in Griekenland bevestigt zelf dat de levensomstandigheden op de Griekse eilanden erbarmelijk zijn en een ongunstige invloed hebben op de gezondheid van de vluchtelingen:

Dear European leaders,

I have just come back from the Greek islands, and I was shocked by what I saw and by the accounts I heard from my colleagues on the ground. They told me about a 12-year-old boy who came to our clinic in Moria, on Lesbos, after repeatedly self-harming by cutting his head with a knife. And they told me about another child, a nine-year-old girl with serious injuries from a bomb blast in Afghanistan. She was still smiling when she arrived in Greece. But in the months that she's been trapped on Lesbos, she has stopped talking, stopped eating, and completely withdrawn from life. They have survived war and persecution but months in unsafe and miserable places like Moria have driven many of our child patients over the edge, to self-harm and thoughts of suicide. It is for these children, and for all the other people you continue to trap on the Greek islands, that I feel compelled to address this letter to you today. Children are not the only ones who are vulnerable. People who survived torture are made to share tents with complete strangers for months on end. Survivors of sexual violence tell our team in Vathy, on Samos, that they are too scared to use the toilets at night. Our teams have identified these people, but many of them are not considered vulnerable by the Greek authorities, and so their needs disappear in the cracks of labyrinthine administrative procedures. In 2016, you decided that trapping people on these islands was a necessary and temporary measure. We warned you of the humanitarian consequences of your deal with Turkey. We even decided to stop accepting funding from EU member states in protest. Today we see the result of that decision: a chronic state of emergency and an endemic cycle of human suffering. Over the last four years, the humanitarian situation has got worse, not better. One woman, a

child and a nine-month-old baby have died just in the last three months because of the unsafe and appalling conditions in Moria and the lack of adequate care. They were looking for safety in Europe; they found death in a European reception centre. The situation is comparable with what we see after natural disasters or in war zones in other parts of the world. It is outrageous to see these conditions in Europe – a supposedly safe continent – and to know that they are the result of deliberate political choices. Rather than acknowledging the human cost of your approach, you continue to call for a more forceful implementation of the EU Turkey deal. You even consider more brutal measures, like the Greek government's recently announced plans to convert the hotspots into mass detention centres, and to accelerate deportations. Stop this madness. After four years, it should be clear to you that policies which attempt to deter people from coming to Europe will only result in more deaths and suffering. From the chaotic situation you have created in the Mediterranean and the cycle of interception at sea, torture and arbitrary detention in Libya, to the violent pushbacks in the Balkans, where thousands are living in inhumane conditions ahead of winter, the harm these policies are producing is immeasurable. And the same measures of pushbacks, containment, arbitrary detention, discrimination and abuse are increasingly being replicated on a global scale. No political reasoning can justify measures that deliberately and consciously inflict harm – and we have repeatedly warned you these policies do. Stop ignoring it, stop pretending that they don't. As a medical doctor representing a humanitarian organisation, I am outraged to see how you have justified and normalised this suffering, as if it were an acceptable price to pay to keep as many people as possible out of Europe. As MSF, we can't accept this blatant dehumanisation. No matter what assistance we provide to our patients, afterwards we have to send them back to the conditions which are making them ill, conditions that you have deliberately created. There is little that our teams can do to stop this cycle of suffering – we don't have the treatment for it. It is in your hands. You must find the political will to act – now. This human tragedy needs to stop. Stop this deliberate collective punishment of people in search of safety in Europe. Urgently evacuate the most vulnerable people from these centres to safe accommodation in other European states. End the policy of containment. Break, once and for all, the cycle of suffering on the Greek islands. (MSF – Médecins Sans Frontières, European leaders: Stop punishing asylum seekers on the Greek islands, 27 November 2019, www.ecoi.net)

UNHRC bevestigt de onmenselijke levensomstandigheden op de Griekse eilanden:

"Flimsy tents, wooden pallets and plastic sheeting were no match for this week's high winds and rain. Filthy water made paths slippery and seeped into dwellings, infusing blankets and clothes with mould. To make matters worse, the thousands of men, women and children in the unhygienic camp lack privacy and security. Power and hot water are scarce and people have scant access to medical services. There have been repeated incidents of violence and unrest. Conditions are unacceptable, UN High Commissioner for Refugees Filippo Grandi said on Wednesday during a visit to the site. "What we are seeing here on Lesbos is very worrying." He called on European states to support Greece in addressing the situation and issued an urgent plea for thousands of asylum seekers to be moved into better accommodation. "What we are seeing here on Lesbos is very worrying," said Grandi, who was on the island as part of a three-day visit to Greece. "We are in Europe. We cannot accept that people in distress live in such horrifying conditions." The situation in Moria has deteriorated sharply since Grandi's last visit in 2016, mainly due to overcrowding. Some 30,000 asylum-seekers now live in five reception centres on Aegean islands designed for just 5,400." UNHCR, UNHCR CHIEF URGES ACTION OVER CONDITIONS FOR ASYLUM-SEEKERS ON GREEK ISLAND, 28 November 2019 (Pro Asyl (Network of German refugee councils), Structural failure: Why Greece's reception system failed to provide sustainable solutions, 06/2019)

Ten tweede werd verzoeker meermaals het slachtoffer van geweld. De politie bood hem geen bescherming, integendeel het werd zelfs het slachtoffer van geweld door de Griekse politie (adm. dossier, p. 15):

Waarom was dat?

Ze hebben me twee keer aangevallen om mijn telefoon af te pakken, ik stapte naar de politie en ze zeiden I don't know

Ik moest toen in die straat passeren en gaf het adres door.

Ik verbleef toen in de tent en ik moest toen in die straat passeren voor de douche

Heeft u naast problemen met de maffia nog andere problemen gehad in Griekenland?

Tijdens het instappen in de boot werd ik geslagen door de politie, ze lieten niemand het eiland verlaten, er kwamen toen veel kinderen om het leven

Waarom werd u geslagen?

Ik wilde toen het eiland verlaten, ik werd onderschept

Diverse rapporten bevestigen de algemene situatie van onveiligheid in de vluchtelingenkampen en het falend politieoptreden. Uit onderstaand rapport blijkt dat zowel erkende als niet erkende vluchtelingen

het slachtoffer zijn van geweld, mede door de politie en dat gewelddaden tegen vreemdelingen niet vervolgd worden:

Amnesty International, *Police violence in Greece, Not just isolated incidents*, <https://www.refworld.org/pdfid/4ff53e842.pdf>:

« 2.4 THE FAILURE OF POLICE TO PREVENT OR INVESTIGATE RACIALLY MOTIVATED CRIMES

Since 2010, third-country nationals including asylum-seekers, refugees and irregular migrants find themselves increasingly the target of racially-motivated attacks perpetrated by members of extreme right-wing groups, law enforcement officials and ordinary citizens. Such attacks have acquired disturbing dimensions since May 2011.²³ Not only members of migrant and refugee communities have been targeted, but also unofficial mosques, shops and community centres belonging to members of migrant communities....

The general climate of impunity for perpetrators of racially-motivated attacks also discourages victims from reporting them. In June 2011, the UN Refugee Agency (UNHCR) observed: "...incidents of racist violence are rarely investigated in a fair and efficient manner. Victims usually do not report them because they are either afraid of being arrested (in case they do not have any legal documents) or see no point in doing so given the general climate of impunity that seems to prevail. Those guilty of violent attacks against aliens remain undetected in their vast majority (although many criminal acts are automatically prosecuted) and even if brought before justice, the usual practice is that they are very soon set free. Until now nobody has ever been condemned for crimes with racist motives. Impunity intensifies and perpetuates violence, while this phenomenon is taking alarming dimensions..."²⁶ Asylum-seekers, migrants and refugees also report law enforcement officials as perpetrators of racially-motivated offences against them. In March 2012, the Network Recording Incidents of Racist Violence presented its initial conclusions based on a three-month pilot period recording racially-motivated acts. The Network was set up at the initiative of the NCHR and the UNHCR, with the participation of 18 NGOs and agencies for the purpose of registering racially motivated crimes and making a series of proposals for their prevention, in view of the absence of an official mechanism for recording such attacks. ²⁷ It concluded that the results of its pilot research were alarming, noting that the incidents recorded were not even the tip of the iceberg.²⁸ According to the Network, out of the 63 recorded incidents in a three-month period against third-country nationals including migrants, asylum-seekers and refugees, 18 were linked with police violence. Ten of the recorded incidents in which police violence was linked with racist motives occurred in Athens and eight in Patras. The recorded incidents included the use of force and other unlawful acts during routine identity checks, cases in which the victims were taken to police stations, detained for few hours and ill-treated there, and cases in which documents such as residence permits of third-country nationals were destroyed.²⁹ Victims, Greek NGOs, representatives of migrant communities, as well as numerous news sources, have all reported cases where police officers have failed to take measures to protect third-country nationals from racially-motivated attacks. In such cases, for example, officers have taken a long time to reach the scene of the attack, despite repeated calls from the victims; or they have been present at attacks but not taken any measures to protect the victims; or have not proceeded with the arrest of perpetrators.³⁰ In some cases police reportedly transferred the injured victim to a police station to check his/her irregular status instead of to a hospital, or discouraged the victim from lodging a complaint, or failed to treat the complaint as a racially-motivated attack. »

Bijkomende risico's in geval van terugkeer naar Griekenland:

Maar ook nadat verzoeker het Griekse vasteland had bereikt was zijn situatie even erg. Hij was dakloos. Hij leefde enkel in een tentenkamp, waar hij slechts 1 maal per week eten kreeg van een vluchtelingenorganisatie:

Nog ander problemen gehad in Griekenland?

Veel problemen ondervonden Op straat geslapen, ik leefde toen op straat noteer dit niet (adm. dossier, p. 15).

Het voedsel was van een dermate slechte kwaliteit dat verzoeker een voedselvergiftiging opliep (adm. dossier, p. 14):

Ik lag 16 dagen in het ziekenhuis

In Athene

Ik kreeg toen eten van barxis

Waarom moest u naar het ziekenhuis?

Voedselvergiftiging

Ik heb er nog last van

Verzoeker kon enkel overleven dankzij geld, dat hij echter moest lenen vanuit Irak, een situatie die bijgevolg financieel niet haalbaar is.

Uit recente landinformatie blijkt dat de maatschappelijke bijstand stopt gedurende een zekere periode na de toekenning van de internationale beschermingsstatus: de erkende vluchtelingen dienen het kamp te

verlaten na hun erkenning, waardoor ze dreigen terecht te komen op straat of in informele nederzettingen, waar de situatie slecht is:

To open up spots for newcomers, once an asylum seeker's application is accepted, they will have a maximum of four months to leave the refugee camp they are living in and will then have to find accommodation on their own. (TNH – The New Humanitarian (formerly IRIN News), Greece, Article on living conditions of asylum seekers and on possible effects of new asylum law, Briefing: How will Greece's new asylum law affect refugees?, 04/11/2019)

Balkan Insight, Greece, Article on amendments to asylum law, 1 November 2019,

The UN refugee agency, UNHCR, has also expressed concern about various elements of the law. It is most alarmed about a provision that forces recognised refugees to leave the accommodation provided to them within six months of the new law's adoption.

A direct consequence will be that thousands of recognised refugees now hosted by ESTIA, a project housing close to 20,000 people, managed by UNHCR and financed by DG HOME, could be left "without any support and at risk of homelessness", it said. Some cases "will face extreme risk due to their physical or mental condition" the UN agency warned.

Pro Asyl, Abschiebungen ins Nichts: Zur Situation von anerkannten Flüchtlingen in Griechenland, 07/01/2019

Im Gegenteil, Pro Asyl/RSA begleiten Fälle van Rückkehrenden aus anderen europäischen Ländern nach Griechenland (Athen) und dokumentierten wie so obdachlos oder unter prekären Bedingungen in besetzten Gebäuden in Athen oder in verlassenen Gebäuden ohne Zugang zu Strom oder Wasser leben.“ (Vrije vertaling : Integendeel RSA stelt vast dat zij die terugkeren uit andere Europese landen naar Griekenland (Athene) terechtkomen op straat of in precare omstandigheden in bezette gebouwen zonder toegang tot stromend water of elektriciteit”).

RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece “In practice no state-run accommodation places are earmarked for beneficiaries of international protection, not even for vulnerable individuals, and no rent subsidies, loans or other forms of financial support for accommodation are provided. ...Theoretically, beneficiaries of international protection could be accommodated only in existing shelters for the homeless in Greece, but, firstly their access to these centers is not always guaranteed (as the access to accommodation by law is regulated under the same conditions as third country nationals) and secondly as these shelters offer only a limited number of accommodation places, it is almost impossible to find a place there. Some end up living in the streets, others are in constant danger of eviction. No alternatives are provided to them and no prospects for the future. Many survive only due to the help and support of others in overcrowded apartments under deplorable conditions, often without access to electricity, toilets or running water). RSA has also monitored a number of cases of beneficiaries of international protection who were sent back by other EU countries and upon their return to Greece had to sleep in the streets in desperation, without any access to food, water and sanitary facilities. Upon their arrival at the airport no support was given to them, nor any information provided to them, irrespective of their vulnerability. They were left to survive by their own means. M.H., a single woman from Iran who suffers from psychological problems, is in need of security. She applied for asylum in Athens and was not provided with any assistance at the reception stage. She was recognized as a refugee in Greece in 2015, but not provided with any further support.”

ECRE, AIDA Country of origin Greece, update mars 2019, www.ecoi.net, p. 190

There are generally limited accommodation places for homeless people in Greece and no shelters are dedicated to recognised refugees or beneficiaries of subsidiary protection. There is also no provision for financial support for living costs. In Athens, for example, there are only four shelters for homeless people, including Greek citizens and third-country nationals lawfully on the territory. At these shelters, beneficiaries of international protection can apply for accommodation, but it is extremely difficult to be admitted given that these shelters are always overcrowded and constantly receiving new applications for housing. According to GCR's experience, those in need of shelter who lack the financial resources to rent a house remain homeless or reside in abandoned houses or overcrowded apartments, which are on many occasions sublet. Pro Asyl and Refugee Support Aegean also document cases of recognised beneficiaries of international protection living under deplorable conditions, including persons returned from other EU countries.⁸⁸⁸ In mid-2017, a transitional period of some months was agreed, during which beneficiaries of international protection could be accommodated under the UNHCR accommodation scheme and receive cash assistance.

UNCHR, Greece as a Country of Asylum, www.refworld.org/pdfid/54cb3af34.pdf, www.ecoi.net

146 Outside the State services, beneficiaries of international protection have serious difficulties in finding adequate housing because of the lack of financial resources.¹⁴⁷ Whereas asylum-seekers have access to reception centres in principle, as soon as they are granted protection, they have to leave the

facility.¹⁴⁸ These conditions result in many of those with protection status becoming homeless and exposed to various risks, especially in urban centres.

Zonder officieel adres, zal verzoeker geen toegang hebben tot sociale bijstand:

“...Obtaining tax numbers and submitting tax declarations is an obligation for all residents and a precondition for entering employment and accessing social benefits and allowances. The declaration of an address and the submission of a tenancy agreement or a hosting declaration as well as the homelessness certificate are necessary for the registration by the competent tax service. Additionally, a family certificate or marriage certificate is necessary for the registration of family status with the tax services. Beneficiaries face barriers to proper registration with the tax authorities due to the lack of documents required for proving accommodation or homelessness (see below “No access to accommodation”) and family status (see above). Opening a bank account, which is a necessary precondition for accessing social benefits and work, is not always feasible for beneficiaries, as they cannot provide the necessary documents, such as tax declarations, accommodation certificates, etc. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

« Additionally, homeless beneficiaries are in effect barred from enrolment in the Employment Agency (OAED) and from being granted an unemployment card, as they are required to submit documents which are difficult or even impossible to obtain (tax declaration, rental agreements, utilities bills etc.). Homelessness certificates – even if they are provided – are not accepted by OAED. Such an unemployment card is necessary for obtaining employment benefit, free transportation, for enrollment to OAED program or for finding a job. Even if a job could be found, homeless beneficiaries – who cannot have access to tax registration and bank accounts – cannot be employed. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

De sociale voorzieningen zijn bovendien uiterst beperkt ingevolge de strikte toepassingsvoorwaarden en de beperkte bedragen, die niet toelaten te voorzien in een menswaardig levensonderhoud:

3.7. Difficult access to social allowances

In particular, the first Article, par. IA, subpar. IA. 6. of Law 4093/201257 amended the conditions under which uninsured senior citizens (over the age of 67) are entitled to a monthly pension (of 360 euro) to cover their needs).

According to the new provisions, from January 1st, 2013 onwards this pension is granted on the additional condition that the applicants have been living permanently and legally in Greece for the last 20 years before applying for the pension. Under Article 93 of Law 4387/2016 the requirement of 20 years was reduced to 15 years' legal and permanent residence in Greece. In practice the period while they were applicants of international protection is not calculated.

The “single child support allowance”, introduced by first Article, par. IA, subpar. IA.2 Law 4093/201258 as amended by Article 6 of Law 4472/2017 replaced the existed family allowances. This allowance amounts to maximum 40 Euro per month for each child and it is paid after taking a number of parameters into consideration, such as the number of the dependent children, the equivalence scale, the equivalent income and the income category of the family and on the condition of a ten years legal residence.

The “special allowance of 500 Euro for each child per year” was established by Article 40 of Law 4141/201359 as amended by Article 65 of Law 4170/2013, as an additional allowance for families who have three dependent children or more, based on family income criteria. For both above mentioned family allowances the law requires 10 years of legal and permanent residence as a precondition for eligibility, with the period as applicants of international protection again not being calculated. Given the fact that these allowances are the only ones provided to families with children, refugees are excluded from any family support for the first 10 years of their stay in Greece following their recognition. But even after 10 years refugees might be blocked accessing the family allowances, as they might not being able to submit the necessary family certificates.

According to the above-mentioned legislation the family allowances are provided only to recognized refugees and to holders of humanitarian status, but exclude the beneficiaries of subsidiary status.

Other allowances, such as the single parenting allowance (the so-called allowance for the “unprotected child”, 44 Euro monthly) have been terminated in accordance with Article 57 of Law 4472/2017.

Furthermore, beneficiaries are excluded by law from two other existing allowances: The social allowance to students (1000 Euro annually) according to Law 3220/2004 Article 10 is provided only to Greek nationals and EU nationals.

Since February 2017, a social solidarity allowance (200 Euro for every adult member and 50 Euro for each child under 18 years old) is provided, as regulated by Article 235 of Law 4389/2016, which was designed in the current humanitarian crisis to temporarily support people who live below the poverty line.

...However, the preconditions are difficult to meet: a tenancy agreement/ hosting declaration/ utility bills, a tax declaration and a bank account. A family status certificate must also be submitted to the tax office in order for family members to be registered. Homeless applicants are required to submit a homelessness certificate issued by the Municipality or by shelter or a day centre. As already described above, it is almost impossible for homeless beneficiaries to provide all of these documents and hence they cannot apply for the allowance. RSA follows up on cases of refugees in Athens who live in abandoned places, temporarily live in squats or informally in overcrowded apartments or had been evicted and who are not able to provide all the necessary documents such as tax registration and declarations, bank account, accommodation papers or homelessness certificate. Many beneficiaries faced the same obstacles when they tried to apply for a food card, which was provided by the Municipality in 2016 and was valid only for one year. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

Bovendien is verzoeker niet langer in het bezit van hun Griekse documenten (adm dossier p. 20), hetgeen ertoe leidt dat hij geen toegang zal krijgen tot voorzieningen :

3.3. Difficult access to the necessary documents :

Although Article 26 of PD 141/2013 (Article 25 of the 1951 Refugee Convention) states that the competent authorities should provide certificates about their personal status to refugees, the Greek authorities (both the asylum service and the police authorities) do not. Such an omission by the Greek authorities results in further barriers to the improvement of living conditions, as beneficiaries cannot access social rights and allowances for which they would be eligible. In particular, such certificates (e.g. birth certificates, family status certificates) are necessary for a wide variety of matters, such as declaring marriage or family status before tax or other authorities, for obtaining social benefits and allowances, ...Obtaining tax numbers and submitting tax declarations is an obligation for all residents and a precondition for entering employment and accessing social benefits and allowances. The declaration of an address and the submission of a tenancy agreement or a hosting declaration as well as the homelessness certificate are necessary for the registration by the competent tax service. Additionally, a family certificate or marriage certificate is necessary for the registration of family status with the tax services. Beneficiaries face barriers to proper registration with the tax authorities due to the lack of documents required for proving accommodation or homelessness (see below "No access to accommodation") and family status (see above). Opening a bank account, which is a necessary precondition for accessing social benefits and work, is not always feasible for beneficiaries, as they cannot provide the necessary documents, such as tax declarations, accommodation certificates, etc. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

Ten onrechte verwijt het CGVS dat verzoeker geen pogingen zou ondernomen hebben om de taal te leren noch te werken. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat er een tekort is aan werk en taalonderwijs. Dit wordt bovendien bevestigd door officiële landinformatie:

UNHCR, UNHCR CHIEF URGES ACTION OVER CONDITIONS FOR ASYLUM-SEEKERS ON GREEK ISLAND, 28 November 2019

In Athens, Grandi held talks with Prime Minister Kyriakos Mitsotakis and government representatives to discuss practical and principled actions in addressing the urgent challenges Greece is facing, as well as long-term solutions in supporting refugees to become self-reliant and integrate

UNHCR – UN High Commissioner for Refugees, Greece must act to end dangerous overcrowding in island reception centres, EU support crucial, 01 October 2019

...Longer-term solutions are also needed, including supporting refugees to become self-reliant and integrate in Greece.

TNH – The New Humanitarian (formerly IRIN News), Greece, Article on living conditions of asylum seekers and on possible effects of new asylum law, Briefing: How will Greece's new asylum law affect refugees? (Media Report, English) 4/11/2019:

Unemployment in Greece is still at 17 percent, and UNHCR, MSF, and other organisations predict that this measure will dramatically increase the number of homeless refugees, placing thousands of people in precarious situations.

Critics and refugee rights advocates have long complained about the lack of integration programmes in Greece to help newcomers learn the language and find a job.

CoE-CommDH – Council of Europe - Commissioner for Human Rights: Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dinja Mijatović following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018

3.6. Problematic access to the labour market

In practice, however, access to work for beneficiaries is almost impossible, since beneficiaries do not possess the same prerequisites as Greek citizens, such as language skills, social networks, geographic and cultural knowledge, psychological condition, and no national strategy or targeted measures or programs helping with employment and accessing the labour market are put in place by the responsible Greek authorities. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

A number of Greek language classes are provided by universities, civil society organisations and centres for vocational training. However, as noted by UNHCR, "the lack of Greek language classes, which most perceive to be required for integration, was a commonly referenced issue".⁹⁰⁵ A pilot programme of Greek language courses funded by the Asylum, Migration and Integration Fund (AMIF) announced in January 2018 had not been implemented by the end of the year.⁹⁰⁶ (ECRE, AIDA, Country report Greece, update 2019, www.ecoi.net, p. 188)

Rekening houdende met voormelde omstandigheden is een terugkeer van verzoeker naar Griekenland is bijgevolg strijdig met art. 3 EVRM."

2.2. Verzoeker stelt dat hij de motieven van de bestreden beslissing niet kan aanvaarden. Hij voert derhalve de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoeker betwist niet dat hem internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, en evenmin dat uit niets blijkt dat verzoeker zich thans niet langer op deze bescherming kan beroepen in Griekenland. De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker in Griekenland de vluchtelingenstatus heeft verkregen. In dit verband stelt de bestreden beslissing het volgende: *"Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. Hoewel u claimt hiervan niet op de hoogte te zijn (CGVS p. 17) blijkt uit de documenten in uw administratief dossier, dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland waar u op 20 oktober 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende (zie Eurodac search results)." Hij betoogt: "Bovendien is verzoeker niet langer in het bezit van hun Griekse documenten".* Verzoeker betwist niet de vluchtelingenstatus in Griekenland gekregen te hebben. Er blijkt evenmin dat verzoeker deze status niet meer zou hebben.

Deze bepaling is de omzetting in Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (verder: de Procedurerichtlijn).

In zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 inzake Ibrahim e.a. (verder genoemd: het arrest Ibrahim) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie in herinnering gebracht dat *"het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak)".*

Toch, zo stelt het Hof in het voormelde arrest, kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico

bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (punt 86).

Het Unierechtelijk vertrouwensbeginsel betreft dus een weerlegbaar vermoeden. In het bijzonder heeft het Hof vastgesteld dat, wanneer er gegevens voorhanden zijn die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, moet worden geoordeeld of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (punt 88).

Het Hof benadrukte dat dergelijke tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen wanneer zij *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak”* (punt 89). Dit wordt als volgt toegelicht:

“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)

Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93)” (punt 90- 91).

Verzoeker kan het vermoeden dat is gestoeld op het hiervoor geschetste Unierechtelijke vertrouwensbeginsel slechts weerleggen wanneer hij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor een terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 90 e.v.).

De landeninformatie waarnaar verzoeker verwijst, geeft onmiskenbaar aan dat de situatie voor statushouders in Griekenland moeilijk is op het vlak van huisvesting, werkloosheid en de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorgen, maar laat niet toe a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland a priori in de hiervoor geschetste situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terechtkomen, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, overweging 91).

Uit de bestreden beslissing blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoeker niet aantoont dat hij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, en evenmin dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken. De verwerende partij concludeert dat verzoekers basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat zijn levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat verzoeker geen enkele poging onderneemt om de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontcrachten. Hij haalt slechts algemene landeninformatie aan met betrekking tot toegang voor huisvesting, de arbeidsmarkt,

integratie, onderwijs, sociale voorzieningen en gezondheidszorg, en de frequentie van haatmisdrijven en racisme tegen in Griekenland erkende vluchtelingen. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. Verzoeker verwijst naar en citeert uit rapporten om aan te tonen dat hij geen toegang tot huisvesting/sociale voorzieningen zou hebben gekregen:

-International International;

-“Médecins Sans Frontières, European leaders: Stop punishing asylum seekers on the Greek islands, 27 November 2019, www.ecoi.net”;

-“UNHCR, UNHCR CHIEF URGES ACTION OVER CONDITIONS FOR ASYLUM-SEEKERS ON GREEK ISLAND, 28 November 2019”;

-“UNHCR – UN High Commissioner for Refugees, Greece must act to end dangerous overcrowding in island reception centres, EU support crucial, 01 October 2019”;

-“The New Humanitarian (formerly IRIN News), Greece, Article on living conditions of asylum seekers and on possible effects of new asylum law, Briefing: How will Greece’s new asylum law affect refugees?, 04/11/2019”;

-“Balkan Insight, Greece, Article on amendments to asylum law, 1 November 2019”;

-“Pro Asyl, Abschiebungen ins Nichts: Zur Situation von anerkannten Flüchtlingen in Griechenland, 07/01/2019”;

-“ECRE, AIDA Country of origin Greece, update mars 2019, www.ecoi.net, p. 190”.

De citaten en verwijzingen in het verzoekschrift handelen over de Griekse eilanden. Het rapport van International International luidt “Containment causes casualties on Greek islands”, Artsen zonder Grenzen *“bevestigt dat de levensomstandigheden op de Griekse eilanden erbarmelijk zijn en een ongunstige invloed hebben op de gezondheid van de vluchtelingen”*, verzoeker stelt zelf *“UNHRC bevestigt de onmenselijke levensomstandigheden op de Griekse eilanden”*. Voormelde bronnen beschrijven vooral de socio-economische omstandigheden op de Griekse eilanden. Uit niets blijkt dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zich op een eiland dient te vestigen. Voorts verwijst verzoeker naar een aantal rapporten die stellen dat erkende vluchtelingen het kamp dienen te verlaten na hun erkenning, waardoor ze dreigen terecht te komen op straat of in informele nederzettingen, waar de situatie slecht is. Uit de informatie van ‘Pro Asyl’ blijkt dat naar Griekenland teruggekeerde statushouders zonder adres geen leefloon kunnen genieten en dat zij zonder financiële middelen geen huisvesting zullen kunnen vinden. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoeker na zijn huwelijk wel in staat was om een appartement te huren in Griekenland en dat hij ervoor heeft gekozen om een jaar na zijn erkenning Griekenland te verlaten en dus geen woning heeft gezocht. Verder blijkt uit deze informatie ook niet dat verzoeker niet zou kunnen werken en in zijn levensonderhoud kunnen voorzien. Verzoeker laat na op concrete wijze volgende vaststelling in de bestreden beslissing te weerleggen: *“U heeft voorts niets in het werk gesteld om een stabiel leven uit te bouwen in Griekenland. Het leren van de taal interesseerde u niet, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS p.18). U heeft zelf geen enkele poging ondernomen om werk te vinden.”*

De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over zijn persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing. Uit de persoonlijke verklaringen van verzoeker blijkt dat hij, voor hij de vluchtelingenstatus kreeg toegekend op 30 juli 2018, wel huisvesting genoot in Griekenland en zich kon laten verzorgen in een ziekenhuis. De problemen die hij in Griekenland ondervond zijn niet zwaarwichtig genoeg om te kunnen spreken van een verregaande materiële deprivatie. Uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat hij geen enkele intentie had om zich in Griekenland te integreren en een duurzaam leven op te bouwen.

Verzoeker betoogt dat hij in Griekenland werd blootgesteld aan mensonwaardige levensomstandigheden. *“Hij onderging deze mensonwaardige levenssituatie gedurende maar liefst 2 jaar, hetgeen een erg lange duur is (adm. dossier, p. 11) Uit het verhoor blijkt dat verzoeker afhankelijk was van materiële bijstand (voedsel, kledij, huisvesting). Gedurende deze periode ontving verzoeker onvoldoende materiële bijstand van de Griekse overheid teneinde in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien.”* Betreffende de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland stelt de bestreden beslissing het volgende: *“U haalde voorts aan dat u op straat sliep gedurende enkele maanden (CGVS p.12). Na uw huwelijk was u wel in staat om een appartement te huren. U kon geld lenen van uw familie in Irak*

(CGVS p.13). *U heeft voorts niets in het werk gesteld om een stabiel leven uit te bouwen in Griekenland. Het leren van de taal interesseerde u niet, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS p.18). U heeft zelf geen enkele poging ondernomen om werk te vinden. Er was geen werk en u had enkel een annex, zo zegt u. Dit is echter niet in overeenstemming met de informatie waar het CGVS over beschikt en waaruit blijkt dat u wel degelijk internationale bescherming gekregen had in Griekenland en dus op administratief, juridisch vlak in staat was om een leven uit te bouwen in Griekenland (zie infomap). U werd geconfronteerd met deze bedenking. U stelde dat u enkel een soort van annex hebt gekregen en de Griekse autoriteiten hierna niet meer gecontacteerd hebt. U zou geen diepgaand interview gehad hebben, zo zegt u nog (CGVS p.18). Dit kan niet overtuigen daar er duidelijk aangegeven wordt op het document van de Eurodac search results dat u een internationale beschermingsstatus verkreeg in Griekenland. In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.* Verzoeker weerlegt met zijn betoog de vaststellingen van verweerder niet dat hij niets in het werk gesteld heeft om een stabiel leven uit te bouwen in Griekenland. *“Het leren van de taal interesseerde u niet, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS p.18). U heeft zelf geen enkele poging ondernomen om werk te vinden”.*

Verzoeker betoogt dat hij meermaals het slachtoffer werd van geweld. *“De politie bood hem geen bescherming, integendeel het werd zelfs het slachtoffer van geweld door de Griekse politie (adm. dossier, p. 15).”* Verzoeker citeert hiervoor uit het verhoorverslag. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gesteld: *“In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u niet kan leven in Griekenland. In Athene zouden er in de straten maffiosi rondlopen die mensen beroven. De politie doet hier niets tegen. U heeft zelf tweemaal een aanvaring gehad met deze bendes. Ze wilden u uw telefoon en uw geld afhandig maken (CGVS p.14). U weet evenwel niet wie die mensen zijn en u werd niet persoonlijk door hen geïnterviewd. Het ging louter en alleen over het afhandig maken van materiële zaken (CGVS p.14). De politie zou volgens uw verklaringen niets ondernomen hebben tegen deze bendes (CGVS p. 14). Dient dan ook te worden vastgesteld dat het hier over gemeenrechtelijke misdaden gaat die buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie liggen en dat uit de algemene houding van de Griekse politie ten opzichte van misdaadbendes niet kan worden geconcludeerd dat bescherming u ontzegd werd omwille van redenen die verband houden met de criteria uit de Vluchtelingenconventie. U verklaarde voorts een keer geslagen te zijn door de politie toen u illegaal probeerde het eiland Lesbos te verlaten (CGVS p.14, p.15). Dit valt te betreuren, het is echter wel zo dat u probeerde van het eiland af te raken terwijl u daar geen toestemming voor had. U heeft naast dit eenmalige incident bovendien geen aanvaringen gehad met de politie of met de Griekse bevolking (CGVS p.15). U achtte de Griekse bevolking als racistisch. U heeft er echter geen concrete problemen mee ondervonden (CGVS p.15).”* De Raad stelt vast dat verweerder met de verklaringen rond geweldpleging evenals het specifieke incident waarnaar verzoeker verwijst, rekening heeft gehouden en terecht heeft gemotiveerd dat deze gaan over gemeenrechtelijke misdaden die buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie liggen en op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging (zoals bedoeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of een reëel risico op het lijden van ernstige schade (zoals omschreven in artikel 48/4 van dezelfde wet). Voorts ontkent verzoeker niet dat hij één keer geslagen is door de politie toen hij illegaal probeerde het eiland Lesbos te verlaten en dat *“U heeft naast dit eenmalige incident bovendien geen aanvaringen gehad met de politie of met de Griekse bevolking (CGVS p.15).”*

Er dient vastgesteld te worden dat verzoeker geen enkele poging onderneemt om de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten. In de mate dat erin wordt verwezen naar de situatie in Irak, moet worden vastgesteld dat verzoeker een internationale beschermingsstatus kreeg toegekend. Verzoeker wijst op zijn verklaringen dat hij door de politie werd geslagen. Met het louter herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen, slaagt verzoeker er echter niet in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten. Er wordt overigens opgemerkt dat verzoeker hierbij de situatie aankaart tijdens zijn lopend verzoek om internationale bescherming en eraan voorbij gaat dat thans aan zijn status als persoon die internationale bescherming geniet diverse rechten en voordelen zijn verbonden en dat Griekenland gebonden is door het recht van de Europese Unie dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit zijn status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan hij gebruik kan maken.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat hoe dan ook op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om

internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet kan worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 94). De omstandigheid dat personen die een dergelijke subsidiaire bescherming genieten, in die lidstaat geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van die lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een dergelijk risico, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat de verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen en dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie zal terechtkomen die de hoge drempel zoals vooropgesteld door het Hof van Justitie bereikt. Er moet daarbij worden herhaald dat het Hof erop heeft gewezen dat die drempel niet wordt bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen.

Verder heeft verzoeker evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat hij er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of bevolking heeft gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien augustus tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC